

A Fihemorana:

❖ Ny fahalemen'i Arona (Eksodosy 32:1-5)

- Na dia entina milaza hamaroana aza ny teny hebreo hoe *elohim*, dia matetika izy io no ilazana an'ilay Andriamanitra tokana: “Izaho no Jehovah Andriamanitrao [*elohim*], Izay nitondra anao nivoaka avy tany amin'ny tany Egipta.” (Eks. 20:2).
- Tamin'ny tsy nahateo an'i Mosesy, dia nangataka an'i Arona ny vahoaka hanao andriamanitra hita maso ho azy sy ho azony ivavahana (Eks. 32:1). Vetivety dia hadinony ny didy izay noraisiny sy ny fanekena hankatò izay nataony (Eks. 24:7).
- Ny fisalasan'ny Arona voalohany tamin'ny fiezahana hampiheotra ny olona (Eks. 32:2) no nahatonga azy hitarika ny fihemorana, raha tokony hanafoana izany izy.
- Raha tokony ho nampahatsiahy azy ny fandrarana amin'ny fanaovana sampy i Arona, dia nanao ombilahy kely volamena ho azy ireo indray, sady nanambara hoe: “Io no andriamanitrao [*elohim*], ry Isiraely, izay nitondra anao niakatra avy tany amin'ny tany Egipta!” (Eks. 32:4).

❖ Ny fetin'ny ombilahy kely (Eksodosy 32:6)

- Nampietry an'ilay Andriamanitra Tsitoha ho amin'ny endrika biby ny Isiraelyta, tamin'ny nanaovany sampy miendrika ombilahy kely, ka nanompoany voary noforonina fa tsy ny Mpamorona (Rom. 1:23).
- Tsy am-piheverana no nisainany fa sarivongana voasokitra dia ho afaka hitarika azy. Mety ho nihevitra mihitsy aza izy fa i *elohim* mihitsy no lasa ombilahy kely! (Eks. 32:24).
- Tena niala tamin'ny fanompoana an'Andriamanitra ho amin'ny fanompoana demonia izy (Deot. 32:17). Misandratra ara-pitondrantena izy rehefa manompo an'Andriamanitra, satria manahaka an'Andriamanitra.
- Manimba ny tenany izy rehefa manompo demonia, satria manahaka ny demonia tompoiny.
- Rehefa tsy manolotra ny fontsika ho an'ny Mpamorona isika, fa manompo sampy samihafa kosa (ary maro izy ireny), na ho ela na ho haingana, dia hahatonga fahasimbana ara-pitondrantena ho antsika izany.

❖ Ny faharatsian'ny fanompoan-tsampy (Eksodosy 32:7-8)

- Fandikana ny Lalàn'Andriamanitra ny fiankohofana amin'ny sary iray (na dia maneho an'Andriamanitra mihitsy, na Kristy, na ny olony masina aza izany) (Eks. 20:3-6), ary noho izany dia fidirana ao amin'ny fahotana sy ny fahalòvana.
- Inona ireo sampy ny taonjato faha-21? Fiankohofana amin'ny zavatra rehetra izay maka ny toeran'Andriamanitra no atao hoe sampy. Ny sampy dia izay rehetra mahababo ny eritreritsika, ny fitiavantsika, ny fotoantsika ary ny saintsika mihoatra noho Andriamanitra, ka manandevo ny fisainantsika.
- Inona no sampy tompointsika? Afaka manao lisitra ho anao manokana ianao. Soso-kevitra vitsivitsy: avonavona, vola, fahefana, firaisana ara-nofo, sakafo, asa, tamban-jotra serasera...
- Inona no vokatry ny fanompoana an'ireo sampy ireo? Miova ny maha isika antsika, ny fomba fisainantsika, ny fitiavantsika, ary na dia ny fiainantsika ara-piaramonina aza. Manakalo ny fifandraisantsika amin'Andriamanitra amin'ny fo madio ho amin'ny fifandraisana poakaty sy tsy misy dikany izay tsy mahavonjy antsika isika.

B Fanelanelanana:

❖ “Mialà amin'ny fahatezeranao mirehitra!” (Eksodosy 32:9-29)

- Hoy Andriamanitra tamin'i Mosesy: “fa efa nanao ratsy ny oloNAO izay nentiNAO niakatra avy tany amin'ny tany Egipta.” (Eks. 32:7).
- Novalian'i Mosesy tsara izany: “Tsy oloko ireo, fa anao, ary tsy izaho no nitondra azy niakatra avy tany, fa ianao.” (Eks. 32:11). Niera taminy Andriamanitra mba hamela Azy handringana ny Isiraely (Eks. 32:10), saingy tsy nanaiky izany i Mosesy.
- Ara-drariny ny fahatezeran'Andriamanitra, saingy fantatr'i Mosesy fa “ny famindrampo afa-mirehareha tsy matahotra ny fitsarana.” (Jakoba 2:13). Rehefa avy nanao fanelanelanana ho an'ny Isiraely izy, ary nahazo antoka fa nitony ny fahatezeran'Andriamanitra, dia nidina avy tao an-tendrombohitra izy (tezitra). (Eks. 32:12-15). Novakiany ilay mariky ny fanekena: ny vato fisaka, rehefa nahita ny fikomiana izy. (Eks. 32:19).
- Rehefa avy nihaino ny fialan-tsiny maivana nataon'ny rahalahiny i Mosesy, dia nandray fanapaha-kevitra napitsahatra ny tabataba (Eks. 32:20-28).

❖ “Vonoy eo amin'ny bokinao izay nosoratanao ny anarako!” (Eksodosy 32:30-32)

- Tamin'ny fanelanelanana voalohany nataony, no nanakanan'i Mosesy ny fandringanana ny olona. Saingy, niarahany anefa fa tsy afaka nitahy azy intsony Andriamanitra taorian'io fahotana io. Noho izany dia nanapa-kevitra hanao fanelanelanana fanindroany izy (Eks. 32:30).
- Vonona ny hamoy ny famonjena ho an'ny tenany i Mosesy raha tsy voavela heloka ny olona (Eks. 32:31-32). Nefa koa, tsy famelan-keloka tsotra no nangatahin'i Mosesy, satria tsy nampiasa ny teny hebreo mahazatra hoe “mamela heloka” izy. Nangataka amin'Andriamanitra izy ny mba “hitondra” ny fahotan'ny olona.
- Izany hoe hitondra ny fahotana eo amin'ny tenany Andriamanitra, ka handoa ny sarany: fahafatesana (Isaia 53:6; Rom. 6:23). Izany indrindra no nataon'i Jesosy teo amin'ny hazo fijaliana. Nentiny teo amin'ny tenany ny fahotantsika mba ho faty amin'ny fahafatesana mendrika antsika izy (1 Pet. 2:24).